

Սայաթ Նովա

Գելն ու չոբանը

Գելն ու չոբանը մեկմեկու ռաստ էկան.

Գելն ասավ. «Բարով տեհա, չոբան ախպեր»:

Չոբանն ասավ. «Յիս քու բարովն ի՞նչ կոնիմ,

Վո՛ւնց քու խերը գա գի մ, վո՛ւնց շառը, ա՛նդե:

Գելըն ասավ. «Մուլափ կու տամ, վուր մըթնի,

Ուսուլով ման գու քամ, բինեդ կու գըթնիմ.

Քու շըներու հաչոցեմեն չիմ խըթնի,

Առուտեհան խերն ու շառը շանց կու տամ»:

Չոբանն ասավ. «Հենց գիդիս՝ դուրթ քո՞ւն ու՛նիմ,

Մե աճկըս-անգաճըս քու կըռնումն ունիմ.

Ամեն դոչի գլխին մե-մեկ շուն ունիմ,

Առատեհան քիզ թամաշան շանց կու տամ»:

Գելըն ասավ. «Վուր ամբը գա ծըմակին,

Ակոեքըս կու գըցիմ դոչի դըմակին,

Կեսը կու խիխտիմ, կեսն էլ իմ քամակին՝

Մե-մեկ, մե-մեկ սարի ծերին շանց կու տամ»:

Չոբանն ասավ. «Գիդիս անդեր մա՞լ ունիմ,

Ճըտիդ համա էրկըթե կըրկալ ունիմ.

Թե վուր ճանգըս նընգար, յիս իղբալ ունիմ,

Կոմբլիս տակին կրնձկրնձալը շանց կու տամ»:

Սայաթ Նովեն ասավ՝ յիս կարմիր կով իմ,
Կովկիթրս կոտոել իմ՝ հարսից խրոով իմ,
Գիլի հիդ բան շունիմ, շոբնին կու գովիմ,
Մե գամ էլա մածնի համը շանց կու տամ: